

ORZECZENIE
WYŻSZEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO
KRAJOWEJ IZBY DORADCÓW PODATKOWYCH

Warszawa, 9 grudnia 2024 r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny KIDP w Warszawie w składzie:

Przewodniczący:	doradca podatkowy Michał Kłós (sprawozdawca)
Członkowie:	doradczyni podatkowa Alicja Sarna doradca podatkowy Andrzej Nikończyk
Protokolantka:	Karolina Żebrowska

przy udziale Rzecznika Dyscyplinarnego: doradcy podatkowego Sławomira Dymka

po rozpoznaniu 9 grudnia 2024 r. sprawy doradcy podatkowego ... nr wpisu ..., obwinionego o czyn polegający na nienależnym wykonywaniu obowiązków doradcy podatkowego oraz o naruszenie zasad etyki doradców podatkowych tj. o czyn z art. 36 pkt 2 w związku z art. 64 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (t.j. Dz.U. z 2021 r., poz. 2117) [dalej: ustawa o doradztwie podatkowym] oraz w związku z art. 11d ust.1 Zasad Etyki Doradców Podatkowych, poprzez niewykonanie obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych w okresie rozliczeniowym 2019-2020 oraz w związku z art. 11g ust. 5 Zasad Etyki Doradców Podatkowych, tj. niepoinformowania Krajowej Izby Doradców Podatkowych o podniesionych kwalifikacjach w wyznaczonych terminach, na skutek odwołania wniesionego przez Obwinionego od orzeczenia Mazowieckiego Oddziału Zamiejscowego Sądu Dyscyplinarnego w Warszawie z 6 marca 2024 r., sygn. akt SD 148/22,

po ustaleniu, że obwinionemu zarzucono popełnienie czynu z art. 64 ust. 1 pkt. 1 i 2 oraz art. 36 pkt 1 i 2 ustawy o doradztwie podatkowym w związku z art. 11 d ust. 1 Zasad Etyki Doradców Podatkowych, to jest brak stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych na zasadach określonych w Zasadach Etyki Doradców Podatkowych w okresie rozliczeniowym 2019-2020 oraz w związku z art. 11g ust. 5 Zasad Etyki Doradców Podatkowych, tj. niepoinformowanie Krajowej Izby Doradców Podatkowych o podniesionych kwalifikacjach w wyznaczonych terminach, które to obowiązki wynikają z art. 36 pkt 1 i 2 ustawy o doradztwie podatkowym,

- I. na podstawie art. 439 § 1 pkt 6 w związku z art. 439 § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (t.j. Dz.U. z 2021 r. poz. 534) [dalej: k.p.k.] oraz w związku z art. 79 ustawy o doradztwie podatkowym uchyla zaskarżone orzeczenie w całości i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania przez sąd dyscyplinarny pierwszej instancji,
- II. ustala, że koszty postępowania odwoławczego ponosi Krajowa Izba Doradców Podatkowych.

Przewodniczący

Sędzia

Sędzia

UZASADNIENIE

30 maja 2022 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Krajowej Izby Doradców Podatkowych [dalej: Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego KIDP] skierował do Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Doradców Podatkowych w Warszawie wniosek o ukaranie Obwinionego.

We wniosku o ukaranie Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego KIDP wniósł o ukaranie Obwinionego za czyn polegający na nienależytym wykonywaniu obowiązków doradcy podatkowego oraz o naruszenie zasad etyki doradców podatkowych tj. o czyn z art. 36 pkt 2 w związku z art. 64 ust.1 pkt 1 ustawy o doradztwie podatkowym oraz w związku z art. 11d ust.1 Zasad Etyki Doradców Podatkowych, poprzez niewykonanie obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych w okresie rozliczeniowym 2019-2020 oraz w związku z art. 11g ust. 5 Zasad Etyki Doradców Podatkowych, tj. niepoinformowanie Krajowej Izby Doradców Podatkowych o podniesionych kwalifikacjach w wyznaczonych terminach.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego KIDP wskazał w treści wniosku, iż z danych zawartych na indywidualnym koncie doradcy podatkowego w panelu mDoradca wynika, że w okresie rozliczeniowym 2019-2020 Obwiniony zdobył 0 punktów.

6 marca 2024 r. Mazowiecki Oddział Zamiejscowy Sądu Dyscyplinarnego w Warszawie wydał orzeczenie sygn. akt SD 148/22, w którym uznał Obwinionego za winnego zarzucanych mu czynów i orzekł karę nagany.

27 marca 2024 r. Obwiniony złożył odwołanie od orzeczenia Sądu Dyscyplinarnego pierwszej instancji (pismo datowane na 27 marca 2024 r.).

Rozpoznając niniejszą sprawę Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Doradców Podatkowych zważył, co następuje.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny ustalił, iż orzeczenie Mazowieckiego Oddziału Zamiejscowego Sądu Dyscyplinarnego w Warszawie z 6 marca 2024 r. nie zostało podpisane przez jednego z członków składu orzekającego w sprawie w związku z czym dotknięte jest wadą, o której mowa w art. 439 § 1 pkt 6 k.p.k. i w związku z tym na podstawie art. 439 § 2 k.p.k. podlega uchyleniu, a sprawa zostaje przekazana do ponownego rozpoznania przez sąd pierwszej instancji. W tym miejscu Sąd zwraca uwagę sądowi pierwszej instancji na sytuację osobistą Obwinionego i przedstawione przez niego w odwołaniu okoliczności popełnienia czynu, w tym dokumentację medyczną, które powinny być wzięte pod uwagę przez sąd pierwszej instancji przy ponownym rozpatrzeniu sprawy Obwinionego, tak samo jak kwestia zawinienia Obwinionego.

W związku z powyższym Sąd orzekł jak w sentencji.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 616 § 1 pkt 1 k.p.k. oraz § 39 Regulaminu Sądów Dyscyplinarnych.

Przewodniczący

Sędzia

Sędzia